

Pozor, nakažlivé nápady!

Sociální inovátoři představili své projekty. Získají ti nejlepší i prestižní evropskou cenu SozialMarie?

ZUZANA LIZCOVÁ

Je čeština pro neslyšící cizí jazyk? Lze sehnat náhradní babičku? Umějí ženy bez domova vařit? Mohou senioři pracovat s moderními technologiemi?

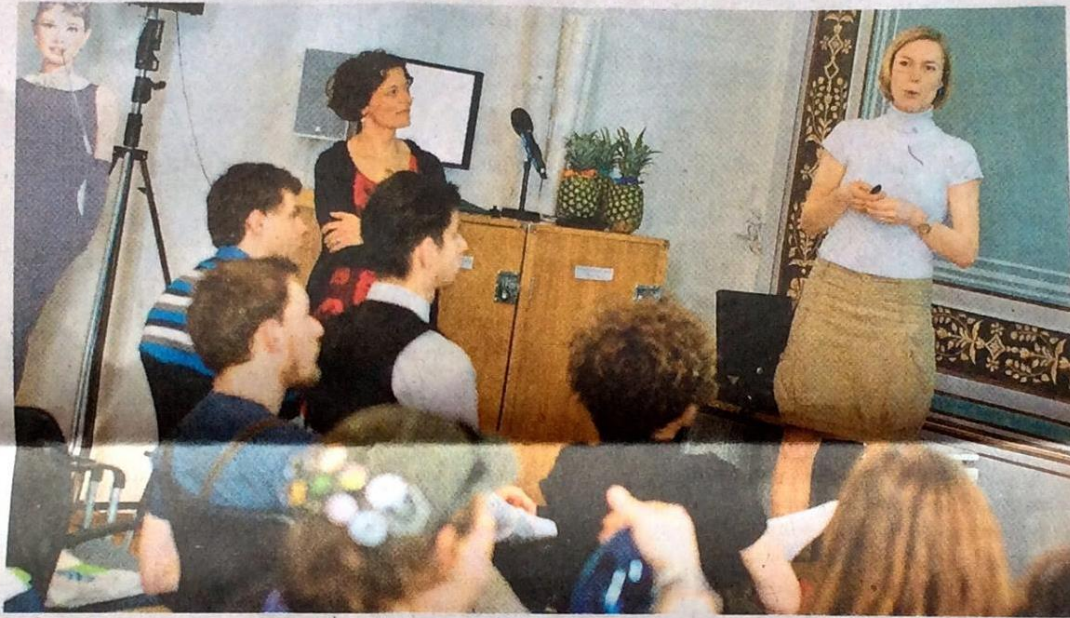
Odpověď již znají účastníci workshopu, který proběhl v polovině března v Americkém centru v Praze. Sešli se na něm zástupci českých organizací, které se letos přihlásily do soutěže o cenu SozialMarie pro sociální inovace. A jak tedy zní odpověď? Ano!

Akce byla jednou ze čtyř příležitostí, při nichž mohli uchazeči o nejstarší evropské ocenění svého druhu představit projekty nejen kolegům z neziskového sektoru. Další hostil Senát a Goethe Institut, poslední se uskutečnil dnes odpoledne v Rakouském kulturním fóru. Do jednoho bloku by se prezentace nevměstnaly – o cenu pro ty, kdo hledají pro společnost neprošlápané cesty, se letos ucházely bezmála čtyři desítky českých organizací.

Pět z nich bylo s dalšími 28 střeoevropskými projekty nominováno do závěrečného kola. O SozialMarie se letos ucházely tři stovky kandidátů z Rakouska, Maďarska, Česka, Slovenska, Slovinska a Chorvatska. Ceny uděluje rakouská soukromá nadace Unruhe (Neklid) v roce 2015 již pojednáté. Vítězové budou slavnostně vyhlášeni 1. května ve Vídni.

Uspějí ve finále?

Vítěz ceny českého publika je už známý – stal se jím stěhovací ser-

Psychoterapie pro potřebné. Anna Audrlická ze Sociální kliniky při prezentaci svého projektu.

FOTO MARIE KOZMOVÁ

vis Čáp z Bruntálu, který zapojuje do vyklízení prostor; likvidace odpadu a prodeje použitého nábytku sociálně znevýhodněné osoby.

Hned za ním se umístila Sociální klinika, která od podzimu loňského roku systematicky poskytuje psychoterapii lidem, kteří se nacházejí v obtížné životní situaci a nemohou si služby školeného psychologa finančně dovolit. Organizace, jež dnes sdružuje více než čtyři desítky terapeutů, působí na čtrnácti místech v Česku a aktuálně se stará asi o stovku klientů, řeší podle své ředitelky Anny Audrlické „pestrou škálu“ lidských problémů.

„Časté jsou partnerské obtíže a trampoty s tím spojené, traumatické zkušenosti jako násilí v rodině,“ říká Audrlická. Lidé se ale na kliniku obracují například i s „momentálními depresemi nebo velkými smutky“. Od účasti v soutěži o SozialMarie si Audrlická slíbila, že se projekt zviditelní a přitáhne větší pozornost veřejnosti ke své činnosti i k tématům, jež řeší.

Podobné naděje sdílejí i další čeští nominanti. Patří mezi ně třeba projekt Kuchařky bez domova. V jeho rámci připravují (striktně veganská) jídla ženy, které mají daleko k vlastním sporákům, zato umějí vařit a servírovat

jídlo kolemjdoucím a zajistit i profesionální catering. Nebo iniciativa Senioři píší Wikipedii, jejímž cílem je využít vědomostí starších generací a zapojit je do tvorby internetové encyklopedie, která vzniká a rozvíjí se díky příspěvkům samotných uživatelů.

Positivní motivace

Zapadnout by ale rozhodně neměly ani programy, které se do finále soutěže neprobojovaly. Jsou totiž neméně poutavé.

V Americkém centru zaujal například projekt 3G organizace Hestia, který rozvíjí mezigenerační soužití. Rodiny, jimž chybí praro-

diče, si díky nim mohou najít „náhradní“ babičku nebo dědečka. Ne na hlídání, spíš pro volný čas a společné zážitky. Netřeba vysvětlovat, že model vyhovuje všem stranám: rodičům, kteří si oddechnou, dětem i seniorům, kteří se nemusejí zbytečně cítit osamělí.

Nově vznikající Bible bez hranic má jiný cíl: obohatit svět českých neslyšících. Jen málokdo si totiž uvědomuje, že čeština pro ně není rodným jazykem. Je jím česká znaková řeč, do níž jeden ze základních textů západní kultury zatím nebyl přeložen. Teprve nová verze mnoha z nich umožní textu bible důkladně porozumět, případně se opakovaně vracet k jeho jednotlivým pasážím.

Zajímavé byly ale i další prezentace, které v Americkém centru proběhly. Myslí si to i Anna Audrlická: „Je úžasné vidět, kolik skvělých projektů existuje, fascinuje mě to,“ říká ředitelka Sociální kliniky. I z reakcí přítomných podle ní bylo vidět, „jak se služby navzájem doplňují, lidé znají a propojují“.

Vojtěch Veselý, koordinátor projektu Senioři píší Wikipedii, ocenil setkání s lidmi, kteří „dělají podobné věci“, i konkrétní tipy, například jak oslovit penzionované učitele nebo rozšířit aktivity na venkov. Ale nejen to: ze setkání si prý odnesl i pozitivní motivaci pro svoji další práci: „Když vidíte lidi, kteří jsou do něčeho nadšení, tak to pomáhá i vám.“

Positivní zprávy zasílejte na adresu: pozitivnizpravy@lidovky.cz